

صفحه‌ای از جنگ‌های صلیبی

جنگ صلیبی عبارت از یک سلسله جنگ‌های خونینی است که اروپائیان برای فتح بیت المقدس و حکومت بر آن علیه مسلمانان برپا کردند .

این جنگ را باین مناسبت جنگ صلیبی میگویند که تمام مجاهدین آن ، صلیبی را که نشانه مسیحیت است بر شانه راست خود دوخته بودند .

جنگ صلیبی اگر چه بفتح سیاسی اروپا تمام نشد ولی نسبت بتمدن این قاره تأثیر نمایان بخشیده است . مجاهدین صلیبی در طی این لشکر کشی که مدت دو بیست سال بطول انجامید بتمدن درخشان اسلامی دست یافته آنرا برای قاره اروپا بارمغان بردند .

این فائده‌ای بود که در این جنگ نصیب اروپائیان گردید اما برای مسلمین دو فائده داشت : یکی اینکه این جنگ ثابت کرد که قدرت تمام اروپا نمیتواند با قدرت مسلمین برابری کند و اروپائیان نمیتوانند در شرق اسلامی تشکیلاتی برقرار سازند .

فائده دیگر این بود که مسلمین سوریه و فلسطین و مصر در طی این زد و خوردها بیشتر بنفون جنگی آشنا و تا حدود زیادی در این زمینه ورزیده شده بودند و بعد از چندی که دامنه حملات مغول بسوی آن منطقه کشیده شد توانستند بمدافعه پرداخته و از پیشروی این قوم وحشی بسوی قلب اسلام یعنی سرزمین حجاز و سایر سرزمین‌های اسلامی و ایرانی مکه و مدینه و اضمحلال اساس اسلام که مقصود اصلی این مهاجمین خونخوار بود جلوگیری نمایند .

میتوان گفت جنگ‌های صلیبی بمنزله سنی بود که پیکر مقدس اسلام را در مقابل انهدام و نابودی بیمه نمود .

در آن عصر ترکان سلجوقی بر سوریه و فلسطین حکومت میکردند و بمقتضای خشونت ذاتی خود با زائرین بیت المقدس که از اروپا بمنظور نجات از آتش جهنم بسوی مشرق رهسپار میشدند بدرفتاری کرده و اذیتشان مینمودند .

در میان این زائرین مرد متعصب و ماجراجویی بود بنام « پیرارمیت » از اهل فرانسه که از دست سلجوقیان اذیت زیادی دیده و از بدرفتاری آنان نسبت بمسیحیان متأثر شده بود . وی مصمم گردید که برای نجات اراضی مقدسه اقدام جدی بعمل آورد ابتدا برم رفت و از پاپ وقت

استمداد کرد .

دوربین دوم، با اجازه داد که برای رهایی مقامات مقدسه تمام نصاری رادعوت کند وی بلاد رنگ برای انجام همین منظور بسفر پرداخته به شهرهای ایتالیا و فرانسه و بعضی کشورهای دیگر رفت و در تمام امکانه فشارهای مسلمین را نسبت بمسیحیان باحالت گریه و زاری برای مردم شرح میداد و آنها را برای استخلاص اراضی مقدسه تحریک میکرد و به ثوابهای اخروی امیدوار میساخت خطا بهای او تاحدی زمینه را برای اقدامات اساسی آماده نمود در همین اوان امپراطور روم شرقی (الکسی که منن) که پایتختش در محاصره سلجوقیان بود برای جلب کمک مسیحیان اروپا نزد پاپ و سایر سلاطین بنای داد و فریاد گذاشت تا اینکه در مجلسی که در سال ۱۰۹۵ میلادی در «کلمون» منعقد شده بود تصمیم قطعی برای نجات اراضی مقدسه گرفته شد و بعد از گذشتن يك سال از این تاریخ که مقدمات حرکت فراهم گردید دولشکر بزرگ یکی به تعداد يك ملیون و سیصد هزار و دیگری به تعداد هفتصد هزار بسوی فلسطین رهسپار شدند و بالاخره پس از تحمل سه سال مشقت و دادن بیش از يك ملیون تلفات در تاریخ ۱۵ ژوئیه ۱۰۹۹ میلادی (۲۳ شعبان ۴۹۲ هجری) شهر بیت المقدس را بتصرف در آوردند .

این تصرف بسیار وحشیانه انجام گرفت در آن روز وقیح ترین اعمال نسبت باهالی این شهر بوقوع پیوست و ننگین ترین کشتار عمومی بظهور رسید دیده میشد که جمعی سر از بدن آنها جدا شده و برخی صورت آنها از زخم تیر سوراخ گردیده جمعی تامدتی بحالت نیم جان باقی مانده بعد آنها را در آتش انداخته میسوزانند در معابر و میدانهای بیت المقدس از سرها و دستها و پاها تلهایی تشکیل یافته و از روی آن عبور میکردند ده هزار نفر که بمسجد عمر پناهنده شده بودند تمام آنها طعمه شمشیر واقع شدند. در معبد سلیمان خون بقدری جاری بود که تازانوی اسبها را میگرفت و اجساد مقتولین در آن غوطه میخورد .

مجاهدین صلیب با این قتل عام قناعت نکرده مجلس بزرگی تشکیل داده بمشاوړه پرداختند در این مجلس مقرر گردید که تمام سکنه بیت المقدس اعم از یهود و نصاری و مسلمان از دم شمشیر بگذرند طبق این قرار تا هشت روز هر کس را که یافتند سر بریدند و یاد در شمله های آتش خاکستر ساختند ! ! مینویسند مجموع افرادی که در این هشت روز بقتل رسیدند شصت هزار نفر بودند که در میان آنها اطفال شیرخوار و پیران از کار افتاده و علما و زهاد گوشه گیر و تارك دنیا وجود داشتند.

سقوط بیت المقدس با این طرز وحشت آور برای مسلمین مصیبت گران و ضایعه بزرگی محسوب گردید و سلاطین اسلامی را بفکر چاره جوئی انداخت خلیفه فاطمی مصر و خلیفه عباسی بغداد که پیشان بشدت تیره بود بایکدیگر صلح کردند و امرای دیگر مسلمین تاحدود زیادی

بهم نزدیک شدند و بالاخره اختلافات خود را که موجب سقوط بیت المقدس گردیده بود کنار گذاشته در صدد دفع دشمن برآمدند .

مجاهدین صلیب که از بدو تصرف بیت المقدس این امر را پیش بینی نموده بودند در صدد توسعه تصرفات خود برآمدند و شهرهای زیادی را گشودند و از مجموع متصرفات کشوری بنام مملکت لاتن تشکیل دادند .

و از این راه بنیه دفاعی و اقتصادی خود را محکم ساختند و برای نظم و حفظ متصرفات خود (مملکت لاتن) سه فرقه تشکیل دادند که اعضای آن وظیفه سر بازو راهب ، هر دو را داشتند .

۱ - فرقه سن ژان بیت المقدس یا مهمان نوازان .

۲ - فرقه پاسبانان معبد .

۳ - فرقه سواران آلمان

تا اینکه در تاریخ ۲ اکتبر ۱۱۸۷ میلادی (۲۷ رجب ۵۸۳ هجری) یعنی بعد از ۹۱ سال بیت المقدس دوباره بتصرف مسلمانان درآمد .

سلطان صلاح الدین ایوبی پادشاه خردمند و سلحشور اسلام تصمیم داشت در عوض کشتار دسته جمعی مسلمانان که در هنگام سقوط بیت المقدس انجام گرفته بود همه نصاری را بقتل رساند ولی در آن هنگام که شهر تسلیم میگردد و دروازه های آن بروی سر بازاران دلیر اسلامی گشوده میشد عفو عمومی و جلوگیری از قتل و غارت را اعلام کرد و با این ترتیب صفحه دیگری بر افتخارات جهانگشائی اسلام افزود و نام از جمنند خود را در ردیف سلاطین بزرگ جهان با افتخار تمام در تاریخ ثبت کرد .

سلطان صلاح الدین اعلان کرد که همه مردم بیت المقدس در امانند باین شرط که مردها با دادن ۱۰ دینار و زنها با دادن ۵ دینار و بچهها با دادن ۲ دینار از این شهر خارج شده و با تمام دارائی خود بهر کجا که میخواهند بروند .

شهر بیت المقدس از سایر شهرهای مملکت لاتن امن تر شناخته شده بود به همین جهت امر را و فرماندهان نیکه در شهرهای دیگر میزیستند و زنها و بچههای خود را در این شهر می گذاشتند این زنهادارای بندگان و کنیزکان و جواهر گرانبها و لباسهای نفیس بودند صلاح الدین همه آنها را با نان بخشید و بسوی شوهرانشان روانه کرد .

یکی از این زنها ملکه شهر بیت المقدس بود صلاح الدین او را با تمام خدمتکاران و وسائل زندگی پر تجمل که داشت بنزد شوهرش که بدست مسلمین اسیر شده بود و این زمان در زندان

قلمه نابلس محبوس بود فرستاد تا با او بسر ببرد و همچنین زن «پرنس ارنات» را که فرماندار کرک و در جنگ «حطین» کشته شده بود اجازه داد که با تمام مالهایش از شهر خارج شود و بهر جا که دلخواه او هست برود.

در این میان که نصاری فوج فوج از شهر خارج میشدند اسقف بزرگ شهر همراه اموال فراوانی که قیمت آن بحساب در نیامد از شهر خارج شد بعضی بسطان گفتند بهتر است این اموال را بگیری و بین مسلمین تقسیم کنی سلطان صلاح الدین گفت خیر، ممکن نیست. من حيله و مکر نمیکنم و خیانت نمی‌نمایم و جز ۱۰ دینار فدییه مقرر چیز دیگر از او نمیگیرم و بالاخره با این ترتیب همه نصاری از بیت المقدس خارج شدند و بشهر «صور» رفتند.

اکنون این قوت و جوانمردی و آزادگی ملت مسلمانرا با عملیات شرم‌انگیز نصاری که در هنگام فتح بیت المقدس مرتکب شده‌اند مقایسه کنید تا بمفهوم جنگ از نظر اسلام و معنای صلحجویی از نظر نصرانیت واقف گردید.

(اقتباس از تواریخ اسلامی)

بخیل

علی علیه السلام میفرماید :
 البخل جامع لهماوی العیوب و هو زمام یقاد به الی
 کل سوء !
 بخل تمام نقاط ضعف عیبها را دارد ، و انسانرا بسوی انواع
 بدیها میکشاند !

(نهج البلاغه)